

Hoortoestel of CI?

M. Langereis, A. Vermeulen; RadboudUMC, Nijmegen
(margreet.langereis@radboudumc.nl)

Doel. Evaluatie van het spraakverstaan, woordenschat en verbaal IQ bij kinderen met een auditieve beperking.

Methode. De resultaten van matig slechthorende kinderen met bilaterale hoortoestellen en ernstig slechthorende/dove kinderen met uni of bilaterale CI zijn met elkaar vergeleken. Foneemcores in stilte en in ruis, woordenschat gemeten met de PPVT en verbaal IQ, gemeten met de WPPSI zijn geanalyseerd.

Resultaten. De drie groepen kinderen behalen hoge spraakverstaan scores in stilte. Dit blijkt voldoende voorwaarde voor een leeftijdsadequaat woordbegrip. Echter, matig slechthorende kinderen met bilaterale hoortoestellen en CI laten wel een hoger gemiddeld woordbegrip zien. Bovendien is het verbaal IQ van kinderen met unilaterale CI significant lager dan dat van de kinderen met een bilaterale aanpassing.

Conclusie. Ernstig slechthorende en dove kinderen met bilaterale CI laten vergelijkbare mogelijkheden zien als kinderen met matige gehoorverliezen die bilaterale hoortoestellen gebruiken. De groep ernstige slechthorende kinderen die hoortoestellen gebruiken, heeft op dit moment de minst gunstige ontwikkelingskansen ondanks de intensieve begeleiding.